

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1130/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807, kojeg zastupa punomoćnik Melita Babić, odvjetnica u Odvjetničkog Župan & Antunović iz Zagreba, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 kojeg zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik u Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & Partneri iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 28. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se ništetnom odredba članka 10. Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160 / 51401652 - 5103859629 od 29. veljače 2008., kojeg su sklopili tuženik ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a OIB: 23057039320, kao kreditor i Roberta Miloševića, Čavle, Čavlova ograd 1, OIB: 56488182542, kao korisnik kredita, koja nosi naziv „NAKNADA“, u dijelu koji glasi: „Za obradu zahtjeva i odobravanje kredita Korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 2,500 % (dva cijelih pedeset posto) naknade na iznos kredita, odnosno minimalno =200,00 HRK (dvjesto HRK) obračunate s datumom plasmana. Korisnik kredita suglasan je da se obračunati iznos naknade plati prilikom isplate plasmana.“

II Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.140,62 EUR sa zateznim kamatama od 8. ožujka 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 959,32 EUR zajedno sa zateznim kamatama od 28. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da su Robert Milošević i tuženik 29. veljače 2008. sklopili Ugovor o kreditu (dalje u tekstu: Ugovor) kojim je tuženik kao kreditor odobrio i stavio na raspolaganje korisniku kredita kredit u iznosu od 74.900,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan puštanja kredita u tečaj, da je čl. 10. ugovora ugovorena naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, a koju naknadu je korisnik kredita dužan platiti prije korištenja kredita u iznosu od 2,500 % naknade na iznos kredita odnosno minimalno 200,00 HRK obračunate s datumom plasmana. Korisniku kredita je 7. ožujka 2008. naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu od 1.140,62 EUR. Navodi da je ugovor o kreditu tipski ugovor kojeg je sastavio tuženik te da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te da na sadržaj navedene odredbe korisnik kredita koji je potrošač nije imao niti je mogao imati bilo kakvog utjecaja na sadržaj navedene odredbe niti mu je ista bila objašnjena od strane tuženika. Nejasno je koji su parametri uopće korišteni prilikom izračuna naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita te na osnovu kakvih i kako nastalih troškova navedena naknada iznosi upravo 1.140,62 EUR. Navodi da je sud Europske unije u svojim presudama C-84/19 i C-224/19 potvrdio da je nepošteno bez pregovaranja s potrošačem tipskim ugovorom ugovarati na početku kredita nekakve ulazne troškove obrade za koje ne postoji nikakvo obrazloženje na temelju čega su nastali, koji su netransparentni, i konačno, koji su neproporcionalni. Navodi da je ta odredba prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu korisnika kredita budući da je tuženik, nakon terećenja po osnovi predmetne naknade za obradu kredita, korisniku kredita obračunavao i zaračunavao kamatu na cjelokupan iznos kredita, iako je istom faktički isplatio drugi, manji iznos kredita, a koji iznos je umanjen za 1.140,62 EUR od iznosa kredita. Navodi da su korisnik kredita i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine kojim je tražbina prenesena tužitelju.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Navodi da je tražbina potrošača strogo osobne naravi pa ne može biti predmet ustupa. Oспорava da je korisnik kredita bio potrošač. Ističe prigovor zastare. Navodi da je odredba ugovora o kreditu o naknadi za obradu kredita jasna, razumljiva i lako uočljiva, o njoj se pojedinačno pregovaralo i nije suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Navodi i da je tuženik korisnika kredita u cijelosti informirao o njegovoj obvezi plaćanja naknade za obradu kredita. Također, korisniku kredita je prije sklapanja ugovora o kreditu uručen letak na kojem je bila dostupna ta informacija te mu je bio dostupan i prezentiran izvadak iz Odluke o visini kamatnih stopa i naknada Sektora građanstva za fizičke osobe, a u kojem se jasno navodi da je korisnik kredita dužan na pisani poziv banke uplatiti jednokratnu naknadu koja se obračunava

prilikom obrade kredita u propisanom postotku iznosa glavnice kredita ili u apsolutnom iznosu sukladno Odluci o visini kamatnih stopa i naknada Sektora građanstva, a naplaćuje se prije ili prilikom puštanja kredita u tečaj. Tuženik osporava navode tužitelja kako tuženik nije imao nikakav trošak prilikom obrade kredita jer su se ulaznom naknadom pokrivali troškovi poput operativnih troškova (trošak rada djelatnika banke, uključujući i troškove zaposlenika na razvoju i održavanju IT sustava i sl.), materijalnih troškova (uredski materijal, informatička oprema, korištenje energenata, trošak s osnove razmjene podataka ili baza podataka s trećim stranama itd.), troškova trećih strana koje sudjeluju u realizaciji usluge (npr. trošak poštarine), povezanih regulatornih troškova (npr. za rad djelatnika svih službi, savjetovanje klijenta, izrada ponude za kredit, provjera i unos podataka iz zahtjeva za kredit, obrada zahtjeva, odobravanje kredita, izrada i potpisivanje ugovora, isplata kredita, odlaganje i arhiviranje kreditnog spisa i sl.). Osporava i tijek zateznih kamata.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu i saslušanjem svjedoka Roberta Miloševića, te je ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP), utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.
4. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu preplaćenih iznosa po osnovi ništetnosti odredbi ugovora o kreditu o naknadi za obradu kredita.
5. Između stranaka nije sporno da su tuženik i Robert Milošević sklopili Ugovor o kreditu 29. veljače 2008., visina naplaćene naknade i datum kada je naknada naplaćena.
6. Iz Ugovora (list 43-50 spisa) proizlazi da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik, niti trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 79/07 – dalje u tekstu: ZPP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.
7. Odredbom čl. 3. Ugovora o kreditu određeno je da je namjena kredita "hipotekarni krediti građana, gotovinski krediti uz hipoteku". Iz navedene odredbe Ugovora o kreditu ne proizlazi da bi korisnik kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi kredit bio korišten u bilo kakve poslovne svrhe.
8. Odredbom čl. 2. Ugovora o kreditu ugovoreno je da je iznos kredita 74.900,00 CHF protuvrijednost u kunama obračunata po srednjem tečaju banke na dan puštanja kredita u tečaj.
9. Odredbom čl. 10. Ugovora o kreditu ugovoreno je da za obradu zahtjeva i odobravanje kredita korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 2,500% naknade na iznos kredita, odnosno minimalno 200,00 HRK, obračunate s datumom plasmana. Korisnik kredita suglasan je da se obračunati iznos naknade naplati prilikom isplate plasmana.

10. Iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (list 36-40 spisa) utvrđeno je da su korisnik kredita i tužitelj sklopili Ugovor o ustupu tražbine 10. lipnja 2023. U čl. 1. i 2.1. Ugovora o ustupu tražbine ugovoreno je da korisnik kredita ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu od 29. veljače 2008. sklopljenog između korisnika kredita Roberta Miloševića i tuženika, i to tražbina na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.
11. Tražbina iz čl. 2.1 Ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u čl. 2. Ugovora o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog ugovora o kreditu. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da se može utvrditi u kojem iznosu je korisnik kredita platio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva.
12. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.
13. Tražbina koje je predmet ugovora o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koje je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu.
14. Promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Dakle, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač. To znači da se i u odnosu tužitelja kao primatelja te tražbine i tuženika kao dužnika primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača.
15. Nadalje, i Europski sud zauzima takvo pravno stajalište u presudi C-383/18 od 23. svibnja 2019. (sudska praksa je javno dostupna na Internetskim stranicama Europskog suda). Europski sud je u točki 20. obrazloženja presude C-383/18 zauzeo sljedeće stajalište: "Uvodno valja pojasniti kako okolnost da se sporovi u glavnom postupku vode isključivo između prodavatelja robe ili pružatelja usluga ne predstavlja prepreku primjeni Direktive 2008/48 o ugovorima o potrošačkom kreditu. Naime, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 24. svojeg mišljenja, područje primjene te direktive ne ovisi o identitetu stranaka u predmetnom sporu, nego o svojstvu stranaka ugovora o kreditu. Međutim, u

ovom slučaju potraživanja koja su predmet sporova u glavnom postupku proizlaze iz triju ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenih između triju potrošača i triju tuženika u glavnom postupku te su prenesena na tužitelja u glavnom postupku nakon prijevremenog ispunjenja obveza prema navedenim ugovorima."

16. Svjedok Robert Milošević (list 313-314 spisa) iskazao je da je sa tuženikom sklopio Ugovor o kreditu 2008. godine za adaptaciju obiteljske kuće, da kuću nikada nije davao u najam niti ju koristio u poslovne svrhe već da je nekretnina služila isključivo njegovoj obitelji i njemu za život. Prilikom sklapanja Ugovora o kreditu nije se pojedinačno pregovaralo o pojedinim odredbama Ugovora nego mu je djelatnik banke na potpis dao unaprijed formulirani obrazac Ugovora koji je svjedok potpisao. Nije se pregovaralo niti o spornoj odredbi Ugovora o visini naplaćene naknade za obradu kredita, da mu djelatnik banke nije pojasnio zašto se ta naknada plaća baš u tolikom iznosu, da je svjedok samo potpisao obrazac ugovora koji mu je u banci dan na potpis i da nije imao mogućnosti pregovaranja o bilo kojoj odredbi ugovora pa tako ni o spornoj. Svjedok je iskazao da nije dobio objašnjenje koju protuuslugu dobiva za plaćenu spornu naknadu.
17. Dakle, iz iskaza svjedoka Roberta Miloševića, proizlazi da mu tuženik nije dao bilo kakve informacije o tome na koje konkretne troškove se odnosi naknada za obradu kredita i koja je svrha naplaćivanja te naknade te koji razlozi opravdavaju naplaćivanje naknade baš u postotku od 2,500% od iznosa kredita, odnosno da mu nije dao nikakve informacije prema kojima je mogao procijeniti kakve financijske posljedice proizlaze za njega iz te odredbe. Također, u odnosu na spornu i ostale odredbe Ugovora o kreditu korisnik kredita nije imao nikakvu mogućnost pregovaranja, jer se radilo o tipiziranom ugovoru koji mu je ponuđen. Niti iz isprava koje je dostavio tuženik ne proizlazi da je tuženik prije sklapanja ugovora o kreditu dao bilo kakve informacije korisniku kredita o predmetnoj naknadi, o tome na koje stvarne troškove se ona odnosi te o svrsi naplate te naknade. Iz letka hipotekarni krediti bez jamaca (list 155 spisa) ne proizlazi da je tuženik prije sklapanja Ugovora o kreditu dao bilo kakve konkretne informacije korisniku kredita u vezi predmetne naknade za obradu kredita. Niti iz izvatka iz odluke o visini kamatnih stopa i naknada Sektora građanstva za fizičke osobe od 1. veljače 2006. (list 130-135 spisa) ne proizlazi da je tuženik dao potrebne i jasne informacije korisniku kredita. Međutim, iz toga nije vidljivo da je tuženik prije sklapanja Ugovora o kreditu dao informacije korisniku o tome koje konkretne troškove ona pokriva, koja joj je svrha te koji razlozi opravdavaju naplaćivanje naknade u postotku od 2,500% od iznosa kredita.
18. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Roberta Miloševića jer je logičan i uvjerljiv, a iz niti jednog dokaza u spisu ne proizlazi da je tuženik dao bilo kakve informacije potrošaču. Naime, u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu korisnik kredita bio je potrošač, fizička osoba koja nije obavljala nikakvu registriranu djelatnost te je sklopio Ugovor o kreditu radi adaptacije obiteljske kuće, dakle za osobne potrebe.
19. Prema odredbi čl. 96. st. 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema odredbi st. 2. tog članka, smatra se da se o pojedinoj

ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, a prema odredbi čl. 102. st. 1. ZZP-a nepoštena odredba je ništava. Prema odredbi čl. 96. st. 4. ZZP-a ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

20. Iz iskaza svjedoka Roberta Miloševića proizlazi da se o odredbi o naknadi za obradu kredita nije pojedinačno pregovaralo, kao niti o ostalim odredbama, već je cijeli ugovor bio unaprijed pripremljen odnosno formuliran od strane banke. Niti iz jednog dokaza u spisu ne proizlazi da su tuženik i korisnik kredita pojedinačno pregovarali o predmetnoj odredbi.
21. U konkretnom slučaju banka nije prezentirala korisniku kredita o kakvim se točno stvarnim troškovima koji ulaze u spornu naknadu radi. Predmetni Ugovor predstavlja tipski ugovor kojeg je tuženik sastavio te se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Povrijeđeno je načelo savjesnosti i poštenja koje podrazumijeva da su svi sudionici u obveznom odnosu dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa. Tuženik nije dokazao opravdanost sporne naknade u ugovorenom postotku od iznosa kredita jer korisnici kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju i višu naknadu, iz čega proizlazi zaključak da predmetnom naknadom nisu pokriveni stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Korisnik kredita je iz ugovorne odredbe mogao zaključiti koji je iznos naknade s obzirom na to da je određen postotkom od ukupnog iznosa kredita, ali nije bio informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade (koje usluge i koji troškovi tu ulaze i u kojoj visini svaki od njih).
22. Iz okolnosti da se u konkretnom slučaju radi o tipskom ugovoru i da se o spornoj odredbi nije ni moglo pregovarati, može se zaključiti da banka o interesima potrošača nije vodila računa.
23. Uzrokuje li se predmetnom spornom ugovornom odredbom značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, i to na štetu potrošača, ocjenjuje se ne samo kvantitativnom ocjenom odnosa iznosa kredita i iznosa ugovorene naknade za obradu i odobravanje kredita, već i ocjenom bi li neprihvatanjem te odredbe od strane potrošača, on bio ograničen u ostvarivanju svog prava (zahtjeva za kredit ili sadržaja ugovora o kreditu ili nametanjem neke druge dodatne obveze ili naknade).
24. Prema odredbi čl. 98. ZZP-a treba imati u vidu narav robe ili usluge koja predstavlja predmet Ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.
25. Odredba o naknadi za obradu kredita je unaprijed formulirana od strane tuženika te korisnik kredita nije mogao imati utjecaj na njezin sadržaj. Korisnik kredita nije imao mogućnost sklopiti ugovor o kreditu bez navedene odredbe, niti pregovarati o toj odredbi jer u tom slučaju ne bi mogao sklopiti ugovor o

kreditu, odnosno tuženik ne bi pristao na sklapanje ugovora o kreditu bez te odredbe ili s drugačijom odredbom o naknadi za obradu kredita. Korisnik kredita je imao mogućnost samo ili prihvatiti ili ne prihvatiti ugovor kojeg je unaprijed formulirao tuženik. Tuženik nije postupao u dobroj vjeri i korisnik kredita kao potrošač nije imao objektivne mogućnosti niti za pregovaranje oko sporne odredbe o naknadi za obradu i odobravanje kredita niti oko njenog neprihvatanja, što je sve prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Zbog toga je odredba čl. 10. ugovora o kreditu kojom je ugovorena naknada za obradu kredita ništetna sukladno odredbi čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a.

26. Ništetnost odredbe o naknadama ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora jer ugovor može opstati i bez tih odredbi sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOO.
27. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onog što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.
28. Dakle, posljedica ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju tih odredbi, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala.
29. Slijedom navedenog, obveza tuženika po osnovi ništetne odredbe o naknadama sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO je vratiti tužitelju iznos od 1.140,62 EUR.
30. Tražbina po osnovi povrata onoga što je stranka primila na temelju ništetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 225. ZOO jer za tu tražbinu nije propisan poseban zastarni rok. Zastara restitucijskog zahtjeva po osnovi ništetne odredbe o naknadi za obradu kredita počinje teći od pravomoćnosti presude kojom se utvrđuje ništetnost te odredbe što znači da zastara te tražbine još nije počela teći jer tužitelj u ovom postupku traži utvrđenje ništetnosti te odredbe (takvo stajalište zauzima Vrhovni sud Republike Hrvatske Su-IV-47/2020 od 30. siječnja 2020.) pa je prigovor zastare sud ocijenio neosnovanim.
31. U odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tuženik kao trgovac je morao znati i da je odredba o naknadama ništetna jer nije dao nikakve obavijesti korisniku kredita o toj naknadi, o svrsi te naknade i o razlozima koji opravdavaju naplaćivanje naknade u iznosu od 2,500% od iznosa kredita. Zbog toga, zatezne kamate teku od dana izvršenih plaćanja. Stopa zatezne kamate određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora.
32. Sud je na pripremnom ročištu odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.140,62 EUR sukladno odredbi čl. 40. st. 3. ZPP-a. Tužitelj je u ovom postupku

postavio tužbeni zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbe ugovora o naknadama i tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 1.140,62 EUR. Posljedica ništetnosti sporne odredbe ugovora je obveza tuženika vratiti tužitelju iznos od 1.140,62 EUR, pa zahtjev za utvrđenjem ništetnosti ugovorne odredbe u konkretnom slučaju služi kondemnatornom tužbenom zahtjevu za isplatu. Stoga je po mišljenju ovog suda vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi u iznosu od 2.467,85 EUR suviše visoko naznačena.

33. Tužitelj je uspio u parnici pa mu je tuženik dužan nadoknaditi parnične troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužitelju su priznati samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 i 107/25) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a. O troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva koji je tužitelj postavio u troškovniku, a kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.
34. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak za sastavljanje tužbe u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 7/1 OT), za sastavljanje podneska od 20. lipnja 2025. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr.8/1 OT), za zastupanje na ročištima 28. siječnja 2026. i 16. rujna 2026., svako u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9/1 OT), za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 75,00 EUR (Tbr. 9/5 OT), sve uvećano za 25 % PDV-a što iznosi 168,75 EUR (Tbr. 46 OT) kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 35,57 EUR i na presudu u iznosu od 80,00 EUR, odnosno ukupno parničnih troškova 959,32 EUR. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP.
35. Tužitelju nije priznat trošak pribavljanja potvrde o visini naknade za obradu kredita jer se ne radi o pribavljanju isprave u smislu Tbr. 36. Tarife, već o korespondenciji tužitelja i tuženika prije pokretanja sudske postupka. Tužitelju nije priznat trošak za sastavljanje troškovnika jer je zahtjev za nadoknadom troškova mogao postaviti i usmeno na ročištu 16. rujna 2026., a za koje zastupanje mu je priznata nagrada u cijelosti. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja podneska od 4. veljače 2026. kojim je dostavio adresu elektroničke pošte za predloženog svjedoka jer je to bio dužan učiniti prilikom predlaganja izvođenja tog dokaza. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu preko iznosa od 80,00 EUR, a koliko je dužan platiti sukladno vrijednosti predmeta spora i nije mu priznata nagrada za poduzimanje pojedinih parničnih radnji odnosno za sastavljanje tužbe, podnesaka i zastupanja na ročištima preko iznosa od 150,00 EUR, a koliko mu pripada prema vrijednosti predmeta spora.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan:
JASMINKA GADŽA

Vrijeme potpisivanja:
28-10-2026
14:36:17

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GADŽA
G=JASMINKA
CN=JASMINKA GADŽA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-3088f-54190**

Kontrolni broj: **03731-6cbd2-a7079**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.